

Sygn. akt III KK 436/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie **R. G.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2015 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 5 maja 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w B. i
przekazuje sprawę R. G. do ponownego rozpoznania temu
Sądowi.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w B. skierowano akt oskarżenia przeciwko **R. G.** oskarżonemu o popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. Prokurator do aktu oskarżenia dołączył wniosek - w trybie art. 335 § 1 k.p.k. - o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat, także orzeczenie grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 20 zł oraz orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązania do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego i obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi. (k. 70).

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 5 maja 2014 r., uznał R. G. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 20 zł. Na zasadzie art. 69 § 1 § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary warunkowo zawiesił na okres próby lat 3, zaś na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec niego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. G. kwoty 280 zł. Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 430 zł tytułem kosztów sądowych.

Wyrok uprawomocnił się 13 maja 2014 r., nie będąc zaskarżonym przez strony.

Kasację od tego orzeczenia wywiódł Prokurator Generalny, na korzyść R. G., podnosząc rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 7 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., polegające na uwzględnieniu dołączonego do aktu oskarżenia wadliwego wniosku prokuratora o skazanie R. G. bez przeprowadzenia rozprawy za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i wydaniu wyroku zgodnego z tym wnioskiem, który nie odpowiadał treści ugody zawartej przez prokuratora z oskarżonym, gdyż dotyczył wymierzenia kary 10 miesięcy pozbawienia wolności zamiast 7 miesięcy pozbawienia wolności, obie z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby lat 3, a także zawierał uzgodnione z oskarżonym zobowiązanie do naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k., chociaż szkoda została już naprawiona, co spowodowało, iż wyrok rażąco narusza ten przepis prawa materialnego.

Skarżący wniósł w konkluzji o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym.

Bezspornie rację ma skarżący dowodząc, iż w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do R. G. doszło do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia wskazanych w *petitum* skargi przepisów prawa procesowego, ale także przepisu prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k.

Prokurator dołączył do aktu oskarżenia wadliwy wniosek o skazanie oskarżonego bez rozprawy, m. in. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, gdy tymczasem zgodnie z treścią ugody zwartej z oskarżonym winno być 7 miesięcy pozbawienia wolności (k.53 i 54).

W rzeczywistości Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek prokuratora, który nie odpowiadał rzeczywistemu uzgodnieniu i porozumieniu z oskarżonym. W tym oto zakresie wniosek skierowany do Sądu był wadliwy, co stało się bezpośrednią przyczyną powstania wytkniętych w kasacji uchybień (art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 7 k.p.k.).

Z akt sprawy wynika, że to nie jedyne uchybienie, jakim obarczone zostało orzeczenie Sądu Rejonowego. Jak już podniesiono wyżej, w toku procedowania dopuszczono się także obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k. Zgodnie z wnioskiem o dobrowolne poddanie się karze zawarto także porozumienie co do zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody w wysokości 280 zł na rzecz pokrzywdzonego. Oczywiście tej treści porozumienie znalazło odzwierciedlenie w wyroku skazującym, tym niemniej było to rozstrzygnięcie bezprzedmiotowe wobec naprawienia przez oskarżonego szkody wyrządzonej K. G. jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego. Z protokołu przesłuchania świadka K. G. jasno wynika, iż w dniu 13 lutego 2015 r. na swoje konto bankowe otrzymał od R. G. zwrot całej kwoty 280 zł (k. 58v). Okoliczność ta została przeoczona przez prokuratora, który skierował do Sądu Rejonowego akt oskarżenia w tym rzeczony wniosek zawierający omawiany środek kompensacyjny.

Wskazane powyżej uchybienia miały charakter rażących i bezpośrednio rzutujących na treść zaskarżonego wyroku.

W tym miejscu wytknąć należy, iż skierowanie przez prokuratora wniosku zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k., w żadnym razie nie zwalnia rozstrzygającego Sądu z kompetencji sprawdzenia zgodności wniosku z obowiązującymi przepisami, ale przede wszystkim jego zgodności z załączonymi do akt dokumentami i informacjami.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy winien uwzględnić wskazane powyżej uwagi. Podda stosownej korekcie wniosek o skazanie

oskarżonego bez rozprawy, a w przypadku braku porozumienia i zgody stron, skieruje sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.

kc